

ДІЛО

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячної в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацкій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 28-41.
Друкарні 28-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Меншости і „меншости“.

Львів, 15. серпня 1929.

На час між 26. і 28. серпня ц. р. заповіданий черговий конгрес національних меншостей у Женеві. Що це за конгрес і яка його ціль — не загально відоме. Організатори тих конгресів, представники дійсних національних меншостей у єдиних державах, бажали при їх допомозі повести організовану боротьбу за права національних меншостей. Але саме тому, що ця боротьба велася виключно в межах обов'язуючих до т. зв. міжнародних трактатів про охорону національних меншостей, іншими словами тому, що ця боротьба зводилася до праці в напрямі котримуніципалізму і респектування названих трактатів єдиними державами, остали поза рямками женецьких конгресів ті недержавні народи, що хоч і входять силою факту до чужих національних держав, то на заселених собою територіях творять великі національні більшости.

І хоч ці конгреси не мали фактично ніякого впливу на поправу долі національних меншостей в єдиних державах, то всеж вони успіли набути для себе деякий моральний авторитет у політичному світі. Тому не дивно, що зацікавлені в меншостевій проблемі держави почали вживати всяких заходів на те, щоб ці конгреси опанувати своїми впливами та проводити на них свої політичні тенденції у справах трактування національних меншин і їх прав та тим самим зедувати світову політичну опінію для себе і своєї національної політики. Одною з таких держав є Польща. У ній національне питання стоїть невичайно гостро. І тому їй все залежало дуже на тому, щоб женецькі конгреси не поширили програми своєї праці та не пішли по лінії політичних прихвильювань тих недержавних народів, які становлять на своїх територіях більшости. А в Польщі саме такі „меншости“ переважають.

Коли на минулорічному конгресі явилася делегація українців з Польщі, що досі брали участь у конгресах тільки в характері обсерваторів, і оголосила свою активну участь у женецьких конгресах з тим, щоб вони поширили програму своєї діяльності в напрямі боротьби за повне здійснення права на самовизначення народів і тим самим за ревізію мирових договорів, то це відразу вивело з рівноваги всіх тих, що державно сильно рознухали і що не мали ні чистої совісті ні чистих рук у національних справах. Під їх впливом повстала на конгресі невеличка опозиція т. зв. гегалістів, що невичайно „широко“ респектують мирові договори і трактати про охорону прав типових, розсіяних на чужій території національних меншостей, або іншими словами, опозиція беззастережних прихильників політичного „статус кво“ в Європі. Провідниками опозиції стали поляки з Німеччини. Опозиція на конгресі сепарувалася і почала організувати свою власну меншостеву установу. Цього року її організаційні заходи вийшли в конкретні форми, а саме: в Німеччині повстав під проводом польської меншости „Союз національних меншостей у Німеччині“, що відбув дня 4. серпня свій з'їзд. До того союзу ввійшли крім поляків з Німеччини, ще й німецькі данці, лужицькі серби, німецькі литовці та франки. В з'їзді взяли участь представники світової преси, спеціально на нього запрошені, та інші гості. Довідаємося, що були на ньому в характері обсерваторів і представники російської меншости в Польщі б. пос. Семеновіков і „редактор єврейської газети „Земля і Воля“, виходящої на єдинокоруському наріччі, г.н Юрчакевич із Львова“ (так пише про цього представника „руської“ меншости в Галичині якийсь Волювський у рижській російській газеті „Сегодня“). Крім того були там ще й такі „обсерватори“ як чехи з Австрії.

Вже список учасників і гостей цього меншостевого з'їзду в Берліні каже сам собою багато про його завдання. На підставі цього самого можна легко додуматися, чому цей з'їзд відбувся саме в початок серпня, отже недалеко перед заповіданим конгресом національних меншостей у Женеві. Щож ріши Берлінський з'їзд? Берлінський з'їзд повинен нести за себе принципову пе-

клярацію в справі національно-меншостевої проблеми, доволі довгу та обширну. Цю декларацію постаралися організатори з'їзду негайно розповсюдити в світовій пресі. З великою й особливою приємністю занялася її популяризацією, очевидно, й польська преса. Вона її не тільки опублікувала, але й заосмотріла відповідними коментарями, з яких ясно пробивається тенденція довести, що цей з'їзд поставив проблему національних меншостей на єдино-доцільний та справедливий і розумний шлях.

На початку цієї декларації читаємо: „Засоби розв'язання проблеми т. зв. національних меншостей прямують двома окремими шляхами до задоволення різних цілей. Одна розв'язка має бути досягнута дорогою правно-державної і правно-міжнародної зміни існуючого стану речей. Друга — має бути досягнута еволюційним шляхом у рамках існуючого „статус кво“. Союз національних меншостей у Німеччині і симпатизуючі з ними національні групи європейських держав репрезентують другий напрям, вірючи, що будуть у силі досягнути миру розв'язку проблеми т. зв. національних меншостей і що для своїх прихвильювань найдуть підтримку з боку європейської культурної суспільності“.

Вже наведеного булоб досить, щоб збагнути, хто кермує тими меншостями, і кому належить на тім, щоб вони в Берліні ставили справу так, як вона поставлена. Та це ще не все. Для нас ще цікавіше, як і якими конкретними засобами берлінський з'їзд представляє собі розв'язку меншостевої проблеми. Про ті засоби говорить теж ця декларація, але про них завтра.

Газьке напруження тріває далі.

Париська преса повідомляє, що делегації чотирьох великих держав — Франції, Італії, Японії та Бельгії рішили не робити жадних уступок Сноудену і настоювати на незмінності плану Юнга. Справоздавець газети „Petit Parisien“ повідомляє, що це рішення ухвалено на окремому засіданні, яке відбулося в мешканні бельгійської делегації. В засіданні взяли участь три бельгійські делегати — Жаспар, Гімань і Утар, французькі міністри Шерон та Люшер, італійський делегат Тіреаллі та японський делегат Адачі. Лише в справі німецьких товарних достав рішено зробити уступку Англії, особливо в справі доставки аугла.

З другого боку Мекдональд дав пресі таку характеристичну заяву: „З огляду на загально поширені на континенті заяви, що Сноуден робить лише блеф, і бажано висвітлити, що всі ми підтримуємо його твердження, що Англія не хоче перебирати на себе несправедливих тягарів“.

Рівночасно опубліковано також заяву Льюїда Джорджа та Черчіля, в яких вони цілковито одобрюють становище Сноудена й висловлюють надію, що він твердо витримає на ньому. Льюїд Джордж пише досвідано: „Сноуден говорить за всю країну і за всі партії, коли каже, що Англія не може принести ніяких нових жертв при позалгодженні репараційної проблеми“. В цьому дусі пише також уся англійська преса. Це означає і Мекдональда у своїй телеграмі, яку він вислав до Сноудена. Він пише: „Всі партії та групи країни без винятку підтримують Ваше становище. Кожна газета стоїть за Вами, і всі партії парламенту теж підтримують Вас. Наше теперішнє поведіння в справі заведення нового з'їзду в Європі на основі доброї волі доказує, що ми бажемо, щоб конференція мала успіх як у справах політичних, так і фінансових. Однак ми вже досягнули границю несправедливого поділу тягарів“.

Дуже цікаві висновки газети „Манчестер Гвардіан“ про французьку політику в зв'язку з окупацією Надренії. Газета пише, що на будуче Франція вже не зможе цією окупацією робити вимушення та торги. Вона вже не зможе змушувати Німеччину до підвищення виплат, не зможе довести до закінчення Льоккарна на сході, не зможе перешкодити з'їзду Німеччини з Австрією“.

Збіжжа й пашу

дорібок Вашої цілорічної праці

обезпечуйте від огню лише в

Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер“

Львів, вул. Руська ч. 20.

Австрія та її залізниці.

Відень, 10. серпня 1929.

Невелике було число природних багатств, що лишилися по неспасній війні при новоутвореній австрійській республіці. Та одні з найбагатших скарбів Австрії такі при ній залишилися. Це невичайно гарні її літніска, курорти і вагали красоти її гір та альпійських долин. Таким чином мала республіка майже предостигнута була до того, щоб бути другою Швейцарією в Європі.

Що це не сталося зараз по війні, були дві головні перепони: відсутність такої високо розвинутої готельної індустрії, як у Швейцарії, а на другому місці дезорганізація австрійських залізниць. Однак кожному, хто відвідував Зальцкаммергут, Каринтію, Тироль або інші австрійські літніска, впадало в очі, що в останніх роках багато тут вже поправилось. У курортах Австрії, що мають міжнародну славу, як Гастайн, Ішль, Ахсе, Баден, Семерінг, Галь, місцевості над озером Вертер (Вертер-зеє) і т. д. осмислено багато нових готелів, будинків, вілл, купальних шляхів тощо. Крім цього всіма вже уживають електрики, налажено густу сіть автобусових ліній та заведено всі можливі вигоди для публіки. А на кілька літ напевно і австрійські літніска будуть на такому рівні, як швейцарські чи інші європейські.

Тільки одно ще відстає від вимог модерного туристичного руху — це австрійські залізниці. Хоч зараз по війні зачалася з великим шумом електрифікація деяких залізничних шляхів Тиролю та Горній Австрії, хоч число поїздів мало-що менше, як перед війною, то всеж таки бракує одного: рішучого кроку до модернізації, прирівняння до найновішого стану не тільки залізничної техніки, але також до теперішнього, а не передвоєнного рівня людського життя й культурних вимог цивілізованої людини. На жаль, відічальні фактори австрійських державних залізниць саме цього не могли досі або не зміли ширексти, так, що міжнародна публіка (а навіть ті врештою нечисленні горожане Польщі, котрим легальною чи нелегальною дорогою удалося влітати заграничний паспорт) звичайно тільки переїжджає через Австрію, не задержуючись тут довше.

Перестарілий рух на залізницях Австрії — також причиною, що чимраз більше конкуренція залізницям робить різні автобусні лінії, що чи як приватні, чи як власність поштової управи курсують зі значно більшою точністю, є чистіші та звичайно дешеві не так переповнені, як поїзди австр. залізниць. І що думаєте: як літера австр. залізниць галяють дати собі раду з конкуренцією автобусів? Кожна практично думуюча людина представлялаб собі, що таким способом, що й залізничні старалися через дешеві ціни і вигідну та шкуру комунікацію віднести назад автобусову публіку. Але де там! Генеральна дирекція австрійських шляхів не старается поліпшити руху на своїх лініях, загрозливих конкуренцією автобусів, а зате хоче монополізувати це більше, як тепер, рух на всіх можливих шляхах. А це робить так, що й залізничні старается про автобусні концесії. А де такі концесії даються приватним підприємцям, там генеральна дирекція австрійських шляхів на те, що концесіонарам не вільно брати дешевших ціл, як залізничні. Так виглядає в Австрії „служба для публіки“.

З того одного прикладу видно, що сама генеральна дирекція австрійських шляхів повинна зважити на можливість по-новітати теперішній сумний стан

вопиреного собі підприємства. Колиж спитатися, чому воно так, то відповідь буде та, що перш усього треба вилікувати дві головні хвороби-перешкоди в австр. залізницях, а саме: політиканство та непотизм.

Політиканство довело до того, що головну роль на залізничних грають не старші, досвідчені урядовці чи директори, але заступники персоналу. Останні, звичайно соціалісти найрадикальнішого кольору, заповнили і так аж надто густі ряди залізничників лавою своїх партійників, а самі (а є їх тисячі) — вільні від служби — займаються тільки „заступством персоналу“, одержуючи повну платню від залізниць та ще й порадливі „атрибуції“ з обов'язкового оподаткування всіх залізничників на удержання того „заступства“. Ніхто не може бути прийнятий, віддалений, перенесений, караний чи пенсіонований проти волі цього „заступства“, а генеральна дирекція не відважиться зробити просто нічого без порадуміння й aprobatu „заступників“. Отже не дивно при такій господарці, що 99.9 проц. пасажирів 1-ої класи, 85 проц. другої та 60 проц. третьої — на залізничники (включно з їх жінками, дітьми, внуками, прадами, любовницями і т. д.), що їдуть зовсім безплатно, або такі особи, що Бог одяг віддав, а яких причин, мають якусь злижуху... При тому всі, що як-так „тримають себе“, не їдуть уже третьою, а щонайменше другою класою, відбаражуючи місце особам, що заплатили цілий білет. Такі нехай стоять на коридорах!

Непотизм — це знову інша справа. Як відомо, щоб вийти з вічного дефіциту австрійських державних залізниць, поставлено їх на „комерційну платформу“. Зорганізовано окреме підприємство на лад акційного товариства під назвою „Естеррайхське Бундесбанен“ з управою (Фервальтунгсрат), генеральною дирекцією, кількома дирекціями, лавою президентів, генеральних директорів, директорів, інспекторів, надінспекторів, генеральних інспекторів та Бог ана яких ще високих чинників. Так на місце бувшого староавстрійського міністерства залізниць та руху „уряду“ тепер ціла плеяда різних урядовців генеральної дирекції, творячи цілу гієрархію. Як потрібно десь на шляху нового цяха, то про це рішає 10 інстанцій після тримісячного діловодства, так, що як приїде дозвіл на закупню того цяха, то вже потрібний не один цях, а ціла шина. Подібно мається справа і зі службовою ношею для залізничників (за яку платять 2/3 сам залізничник, а 1/3 залізниця, котру видається їм аж по 3—4 інстанції, коли ноша вже в половині зіпсується наслідком довгого лежання).

Зв'язана з тим непотизмом, на жаль, і найважливіша справа австрійських залізниць, справа незвичайно важка для господарства цілої Австрії: це справа електрифікації залізничних шляхів. Кожний, хто подорожував через Швайцарію, знає, яку приємність представляють електричні машини, в яких нема й сліду бруду з вугілля паровозів. Але крім огляду на більшу приємність для подорожнього, відома річ, що як колиш

Швайцарія, так і Австрія тратить великі щорічні великі мільйони на закупню вугілля для залізниць, хоч водяної енергії для роздобуття електричної сили в Австрії, подібно як у Швайцарії, подостатком. Правда, часта особливо гірських аальпів Австрії в останніх часах зелектрифіковано, як прим. головну лінію Брегенц—Інсбрук—Зальцфельден, Куфштайн—Бреннер, Атнанг—Штайнах—Ірдінг (Зальцкаммергут), Санкт Цельт—Марія Цель і ін. Вибудована буде ще електрична інсталяція для лінії Зальцфельден—Зальцбург, але продовження тої лінії, зі Зальцбургу до Відня, хоч який великий там рух, зелектризоване покищо не буде. Кажуть, що найбільше впливовий генеральний директор залізниць Фест (Фест), котрий біля себе признає ще тільки шефа персонального заступства, со-дем. посла Томіша, рішучий ворог електрифікації. Але кажуть також, що дехто з президії посередно заінтересований у тому, щоб певні чеські вугільні фірми не втратили дотеперішніх великих достав вугілля для австрійських залізниць... Так проти волі величезної більшості цілого австрійського населення, що ясно бачить усі вигоди з дальшої електрифікації для Австрії, ті панове, що панують в австрійському залізничному царстві, рішили по староавстрійському звичаю в теперішньому залі „Фортуретель“. Замість модернізації залізничного руху на ширшу скалу, вони заможвають тільки нові великі шари льокомотиви (з котрих перша, що її гордо назвали „найбільшою в цілій Європі“, зараз при першій чи другій їдї мала більший карамболь) і обіцяють подорожнім поспішних поїздів таку епохальну річ, як — ручники в туалетах...

Віденсь.

Перед сесією Ліги Націй.

Гендерсон буде головою англійської делегації в Лізі Націй.

Офіційно оповіщено, що міністр закордонних справ Гендерсон буде головою англійської делегації підчас найближчих зборів Ліги Націй. Мекдональд приїде на наради на кілька днів і дасть на пленарних зборах справоздання про стан переговорів про роззброєння.

Револуція в Венесуелі.

До Нью-Йорку надійшли вістки з Каракас, що революціонери в Венесуелі намагалися опанувати місто Кумана, але потерпіли при тому цілковиту невдачу. Уряд Венесуелі оголосив комунікат, в якому підтверджує, що проби опанувати місто Кумана закінчилися смертю двох провідників революції та що ціле революційне військо піддалося урядові. В бою агнував генерал Еміль Фернандес провідник правительствених військ.

Комунікати, питання і відповіді.

(Від нашого кореспондента.)

Тренор (над Ляманном 10. 8.) 1929

I.

Комунікати про конференцію в Гаазі сьогодні дуже песимістичні. Вже говорять про можливість ариву, вже шукають винуватця. Останнього не важко знайти — це британський міністр справ Сноуден. З мало такою неапатією говорять про цього робітничого (в нашому модному маргіс можна би сказати: „трудового“) — від російського слова „труд“, яке по російськи значить тільки „наша „робота“ чи „праця“, коли тимчасово наш „труд“ значить щось інше) міністра. Однак не треба думати, що неапатія цю аналізують тільки ролі Сноудена на гаській конференції: велика більшість французької преси була радше вдоволена зривом і поворотом до плану Доза, кориснішого Франції від плану Вонта. Не люблять тут Сноудена тому, що вважають його „зажертом“ франкофобом і „гарячим“ германофілом. Інша річ, що ні цієї „зажертості“, а цієї „гарячості“, ні навіть цих фобств і філств не варто поважно брати. Сноуден — просто британський соціаліст і пацифіст і хотів би якнайшвидше покінчити окупацію Надренніи: віта і сердитість.

Можна собі уявити, що зривом конференції і відложенням евакуації Надренніи до пізнього часу радувалися не тільки націоналістичні кола Франції, а й цілісінка Варшава. Бо junctum між евакуацією і якимись заобезпеченнями тепершніх західних кордонів Річипосполитої досі не вдалося здійснити.

I ледви, чи воно колинебудь дасться здійснити.

II.

Комунікати з гаської конференції, яка має „ліквідувати“ війну, сьогодні, як сказано, малонадійний. Чи буде надійний завтра? — питається один літературний тиждень, який тільки що вийшов з друку, і пригадує, що саме завтра був 15 років тому, коли появилася у Франції перша урядовий комунікат французької військової команди про стан воєнних операцій.

Текст того звідомлення, з дати 11. серпня 1914 року ось який:

„Протягом останньої ночі дуже значні німецькі сили наступили на передні сторожі французькі, які висунулись були на Мюльозу (Альзас). Супроти цього наступу командант французьких військ покинув Мюльозу і зібрав свої сили трохи даліше взад на становищах, на яких він спинив ворожу офензиву чисельно переважуючу“.

Як бачите, а вже в цьому першому звідомленні і „переважаючі сили“ і відворот на „становища“ — заді, правда, та інші... Кілько таких і їм подібних висловів начиталися ми були

М. ВОЗНЯК.

ФРАНКОВІ „ТРИ КНЯЗІ НА ОДИН ПРЕСТІЛ“.

В 5. ч. „Друга“ з 13. березня 1876 р. заповідано дві аматорські драматичні вистави. Для цієї теми цікава перша з них, із 21. березня. Побіч одноактової комедії „Лікарі по неволі“ мали відіграти аматорські сили також триактову історичну драму Івана Франка „Три князі на один престіл“.

Вистава відбулася дійсно назначеного дня, а саме в салі товариства „Фрозини“ у готелі Жоржа. Про неї подало „Слово“ в ч. 30, з 23. березня ось-яку новинку: „На аматорську театральну виставу, що її уладили позавчора ввечері в салі товариства Фрозини члени „Академічного Кружка“, прийшла нечисленна наша публіка. Гра аматорів звичайно не оцінюється, а ми запишемо тільки, що в осіб, які грали, помітна була й добра воля, та й грали всі незле. Якщо дд. члени „А. Кружка“ задумували, щоб уладити виставу цього роду, то ми похвалили б собі порядки їм, щоб для цієї цілі вибирали короткі народні штуки та якусь так само коротку й легку комедійку. Тоді буде дуже легко постаратися про костюми, а аматорам-артистам буде легко відіграти ролі такого роду й швидко скінчити“.

Трохи ширше написав про виставу „Друг“ в 6. ч. з 27. березня, а саме ось-що: „Аматорська вистава, що її уладили наше Товариство 9. (21.) ч. м., не зовсім повелася. Заведані були труднощі уладження, а наша львівська П. Т. публіка, що являла відсутність, забайдужа, щоб результат міг випасти світлий. Передісім треба піднести ту обставину, що шан. дирекція польського

театру відмовилася навіть за гроші визначити костюми до історичної драми „Три князі на один престіл“, що для цього треба було їздити до Золочева до благородної дівиці Романовичівни, яка радо віддала в розпорядок свої, хоча до цієї драми не конче відповідні костюми та якії за добро волю складаємо всенародно й широ наше спасибі. Гра аматором і аматорів, зокрема „Лікарів по неволі“, випала вдатно; за те в другій штуді було видно знеохочення тих, що грали, мабуть із причини малочисельності глядачів, — що саме й спонукало їх пропустити багату уступів. „Хор воєників“ у першій дії (музика Д. Матюка) представлявся гарно. Щодо самої драми — то можна молодому авторіві закінчити деякі її хибні й невикінченості, зокремаж мало акції. Нарешті уважаємо приємним для себе обов'язком подякувати благородним дівицям аматоркам, що не жаліли часу й праці, за їх ширий труд коло вистави“.

Франко був тоді студентом першого року філософії на львівському університеті. Але його драма була ще гімназійним плодом. Написав він її 1. до 7. грудня 1874 р., коли був учеником восьмої гімназійної класи в Дрогобичі.

Записавшись в осіні 1875 р. на львівський університет, вступив Франко в члени студентського товариства „Академічний Кружок“, приваблений тул тією обставиною, що воно видавало свій орган „Друг“, а він уже від 1874 р. містив у ньому вірші й листувався з його редакцією. „Друг“ видавався етимологічним правописом і „язичем“, і ось Франко, що в попередніх роках, 1872 й 1873, писав свої письменські спроби фонетичним правописом, почав із початком свого співробітництва в „Друзі“ уподібнювати свій правопис до правопису „Друга“, як свідчить автограф — чистопис драми Франка „Три князі на один престол“.

Ця драма не перша й не одинока драматична спроба Франка з часу гімназії. З його передмови до червоного видання „Петрів і Довбушків“, написаної 31. жовтня 1910 року, відомо, що одну комедійку з драматичних спроб він писав Білоусові до Коломиї. Драматизував навіть шкільні задачі. Мабуть у п'ятій або шостій класі крім різних драматичних планів написав і польськи віршовану драму „Юрта“, як шкільну задачу для професора Петра Парилка, а також уривок драми „Ромуль і Рем“ німецькими віршами як шкільну задачу для професора Рішки. В тому самому зшитку, де зберігався „Три князі“, йдуть по них два акти й початок третього п'яти-актової драми „Славой и Хрудош“, основаної на мотивах Королевського рукопису, що його переклав Франко в цілості.

Згаданої вже передмови Франка довідуються, що його драму виставили аматори-студенти в періоді Михайла Вагилевича. Перерізка мені не відома, а доступний тільки оригінал із 1874 р. В останньому нема напр. хору воєників у першій дії, про що згадала замітка „Друга“ про виставу.

Порада аматорам у новинці „Слово“ вибрати короткі народні штуки для вистави, щоб їм легко було відіграти ролі й швидко скінчити виставу, видно, подиктована протягненням вистави до пізньої пори. Можна догадуватися, що сприйняла те часта зміна сцени. Перша сцена першого акту уявляла собою покриті трупами поле битви, друга одну кімнату в домі Хрудоша, третю іншу кімнату в тому самому домі, четверта діє скелями й руїнами старого замку, а п'ята передню печери. З сімох сцен другого акту в першій маємо табір, у другій печеру, в третій знову табір, у четвертій шатро, а п'ятій відкрите місце, а в шостій діє, а в сьомій гористу околицю. А в п'ятому сцені третього акту в першій мають діє

сього 409 міль. зол. репар. марок річно; в той час, коли англійці мусять платити щорічно Америці 650 мільйонів титулом військових довгів. Англійці воем подібно як і французи заявляють претензії на таку репараційну квоту, яка щонайменше покривала би їхні щорічні військові доходи рати. Таким чином Сноуден навіть слухати не хоче про процентний ключ Юнга, але жадає повороту до розподілового ключа, установленого в Спаа. Повернувши плян Юнга обтяжує англійців німецькими річковими репараціями, що більше чим це було перед тим. В Парижі встановлено, що за браком готівки, німці мусять платити також „натурою“, збіжжям, хемічними продуктами, машинами, тощо. Німці очевидно платять, але кожний їхній річковий репар. продукт вивозений за кордон — є як висловлюється Сноуден „двояком в домашину англ. народного господарства“. Це підірвує англійську торговлю, індустрію і передовсім зуглевий експорт. Італія і цілий дальший ряд держав не купувє в Англії вугля, бо дістає його зазурно від німців, на репараційнеkonto. Це зменшує англ. вугільний експорт на 3 мільйони тонн річно і в результаті робить велетенські суми. Кожна німецька „репараційна“ машина — кожний фунт хемікалії понижує англійські ціни та збільшує безробіття. І англійці борються. Їх атака звертається однак не проти німців, бо німцям зрештою однаково як побідишки їхнім дозром будуть ділитись, хто з них дістане більше, а хто менше, хто ще, а хто взагалі нічого не дістане. Чи є як так, вони мусять платити. Англійська атака спрямована просто в груди французів, бельгійців та італійців, яких плян Юнга дуже в новому розподілі фаворизує. Потретьє, в Парижі означено що зі суми 2 мільярдів і 50 міль. щорічних нім. репарацій, 650 мільйонів є „неохоронені“, тобто німцями обов'язково платні. Решта є „охоронена“, т. зв., що в разі коли німці тих грошей не могли добути, аліянти є зобов'язані їх німцям в якійнебудь формі позичити. У всякому випадку німці, щоб там не було, мусять платити щорічно 650 міль. чистою готівкою. Тих неохоронених 650 міль. поділено між віртелів в той спосіб, що 500 міль. дістають французи, понад 40 міль. італійці, 90 міль. відпадає на відсотки і амортизацію т. зв. репараційної позички Доза, решту дістають бельгійці. Англійцям не залишається нічого.

Тому англійський тяжкий обстріл зрозумілий. Сноуден говорить про безконечні англійські жертви, які уже перейшли межу допустимості. Він не закривав рукою рота, каже французам просто в вічі, що про це все думає. Заповідає безоглядну кампанію проти Юнгового ключа. За Сноуденом станули як один муж всі „малі ошукані“ — ромуни, греки, португальці, югославани. Сось так, вже першого дня утворились в Газі два фронти. Тут Франція, Італія і Бельгія, там Англія і усі дрібніші „репараційні потуги“. Генеральна дебата була перенесена на слідуючий день — середу 7. ц. м. — і заняла його майже в

цілості. Проти себе стояли далі два фронти, один (французький) висловлюється за ключем Юнга, другий (англійський) лопить копії проти нього. Згодом витворилась гротескова, попросту ідіотична ситуація. Французька група боронить плян Юнга, мотивуючи це своїми велетенськими „жертвами“, понесеними вже й так при встановлюванні Юнгового компромісу. Англійська група побиває противників вказівками на свої ще більші, непосильні попросту „жертви“, домагаючись повороту до поділового ключа зі Спаа. В імені франц. групи говорить Шарон, бельгійців Гіманс і італійців Маскони. В імені англ. групи говорить Сноуден, Тітулеску, Веніельос і португальців Ульріх. Поміж тими двома жертвенними групами стоїть найбільша жертва, Німеччина і зацікасовано приглядається, як народ кидась вистіки і свариться над її шкурою. Генеральну дебатку замкнуло другого конференційного дня пізно по обіді, очевидно без якихнебудь конкретних рішень; формальних внесків ніхто ще не ставив.

Тогож таки дня встановлено обі головні комісії, фінансову і політичну, при чому дві перші точки гаської програми розглядає комісія фінансова, дві другі комісія політична. Після усталення обох комісій початок їхніх нарад перенесено на четвер 8.8. пополуноді. Конкретні внески і властиві рішення будуть в дальшому дискутовані на комісійних бовнішах.

Зенон Пеленський.

Звільнення Надренії.

„Еко де Парі“ подає вістку, що Бріан доручив військовим знатокам виробити докладний плян звільнення Надренії, який пропонує в п'ятницю 16. ц. м. на засіданні політичній комісії гаської конференції. Агенція Аваса повідомляє, що ще перед кінцем бжучого року англійські та французькі війська будуть звільнювати Надренію.

З Гаги доносять, що англійці борються проєкту, аби всі війська забрали з Надренії до кінця лютого 1930 р.

Англійці вже в найближчих місяцях приступлять до перевезення свого війська (6.300) до Англії. Останні покинуть Надренію французи, які мають там аж 51.000 війська. Німецькі делегати переконані, що справа звільнення Надренії вже полагоджена.

Великі маневри більшовицької армії.

З Гельсінгфорсу повідомляють, що на границі Фінляндії почалися великі маневри більшовицького війська. Над саперськими працями глядають більшовицькі офіцери при допомозі німецьких спеціалістів. На час маневрів евакуовано населення біля границі.

Саме зійшов на хідник гурт панночок з мештами та панчішками на плечах, підтримуючи суковки до гори. Вода на хіднику по коліна, реуча як Бистриця. „Мусю, мочиш сукенке, везь трохи вижеї“ — кричить одна до другої. Це підхоплюють деякі молодці хором і трагічно-комічним вигукам нема кінця. Ось надбавляє фіякер. Вода коневі по живіт. „Дорожка! Фіякер! Гальо! Ходіть сюди, даю вам 5 ал. тільки на Голуховського!“ — Нема дурих! І можу ваяти на козлі тільки одну особу!“ — відповідає візник. Торгується, хто має гостя перенести через воду до дорожки. Візник пропонує гостеві скидати штани.

Дивне диво. Доцю вже давно нема, а вода чимраз зростає. Вертаюсь до салі, саме кінчиться програма. Вілговардієць впадають до сальонів та рятують амантку. Головний герой змирає. „Програма скінчена“ — виписали востанне. Одначе на дворі програма продовжується. По однім боці салі скидають панни панчішки, — по другім павови штани. „Пане! — каже розбавраючись один до другого, який ще не був на дворі — на вулиці, чиста Венеція. Люди вже потоплюють. Я бачив, як якась стара апала до води і вже не виписала. Фіякер бере тільки 10 зол. від одної особи на кінець Липової“.

Дивне враження. До половини кожний з нас голий, — від половини чорна маринарка, краватка, капелюх і парасоль. Жінок не описую, треба мати талант. Нехай собі кожний у своїй фантазії доповнить. Ух! ай! у! у! у! — чути тільки вигуки. Це панни востраляють свої ніжки зі сходів до води. Все бродить по поєс. Діжурний поліцай, якому дощова бєлярина сплила по воді і вигладає як яке шатро, справляє всіх тільки на вулицю Казимірівську, яка має бути ще суха. При електричній та газоній світлі будинок „Варшави“ гарно відбивається у воді. Попросту Венеція, так як знаємо її з ескану. Смолоскини пожежної сторожі дєко чадають. Віа П, який може помістити

Напруження в Газі зменшується.

В середу 14. серпня ц. р. на засіданні фінансової комісії міністр Люшер заявив, що Франція не противиться внескові Англії, аби поменшено річєві доставки і аби цілу справу передано спеціально в тій цілі вибраний підкомісії. Люшер вважає при тому, що на його думку ці річєві доставки не вплинуть так корисно на закордонну торговлю Великої Британії та її безробіття, як це представив міністр Грегам. Далі каже, що розуміє дуже добре положення Німеччини, яка без річєвих достав не буде могла заплатити грішми свої відшкодування. Але Люшер каже, що на основі свого досвіду не бачить, аби проблеми відшкодувань можна було розв'язати іншим способом. Річєві доставки є зв'язані — каже Люшер — з міжнародною господарською виниою і тому усунення доставки репараційного вугілля не лише не зменшить вугляної кризи в Англії, але навпаки німецький вугіль побільшить що краї, бо треба буде числитись з конкуренцією німецького вугілля і обниженням ціни на нього. Проте Франція годиться на внесок Сноудена, аби справу переглянула ще раз основно окрема підкомісія з тим, щоби підкомісія застановилася над висотою річєвих достав, над контролею цих достав і справою реекспорту. Після того промовляв ще представники Ромуні, Португалії і Греції. На тому замкнуло генеральну дискусію і засідання комісії призначено на суботу.

Сноуден тріумфує.

Льондонська преса подає вістки, що в Газі прийшло до частинного порозуміння, називаючи при тому Сноудена переможцем. Преса стверджує, що держави, які беруть участь у фінансовій комісії згодні на домагання Сноудена, аби плян Юнга піддано в підкомісіях основній ревізії. Преса називає становище Франції нервовим, Італії пасивним і підносить, що лише Бельгія виявила зрозуміння ситуації та що бельгійському прем'єрові Жарпарові Англія буде дуже вдячною за досягнення прихильного висвіду.

Велика залізнична катастрофа біля Лодзі.

Богато осіб убитих і раєних.

На станції Каролєв біля Лодзі наїхали на себе два товарні потяги в год. 6.40 рано, тому, що зле наставлено зворотники. Крім паротягів розбилося 20 вагонів. З товарно-особового в убитих 5 жовнів, один кінь, а з товарного потягу провідник Грубєвський. Згоріли помічник машиністи Шпондер і робітник Скубєк. Більша частина возів згоріла. Є ранених 12 жовнів і 4 залізничників. На місце катастрофи виїхали всі рятункові вози з Лодзі і три відділи вогневої сторожі

ти тільки 10 осіб, наповнило стільки люд, що візника тільки видно. „Позір! — бо їду! — кричить візник і ватав копі. Половина пасажирів як талушки, повідало до води.“

Спиряючись на парасолі, в якій видно лиш ручку, — їду в брід на вулицю Голуховського. Під ногами дуже ховзенько. Кого готєд „Варшави“ прихлал автобус. Момент, і на автобусі за даху повно гостей. Шофер, сидючи при керованні по груді у воді, клеє як моряк. Мотор зашала вода.

Але ось нова сенсація. Поставлений молодець, взявши свою вибрану серія на руки, поховануся і обоє пробують плавати. Також один військовий старшина показався відважним і свою відвагу відкоштував на монро. В ресторані Моріца чудасія. Гості, сидючи на білярді і столах кепкують собі з господаря, який авалє на buffet та справляє їх на свою терасу на горі. Тут при світлі сильних дискотек старається аматори стягнути на клішу бодай один момент з водної програми.

В „Маслосоюзі“ масло плаває. Директори безрадо розмахують руками. Почта арко освічена, всі телефоністки при візнях і тому на дивинця, що тяжко було доклапитися числа телефону. Готель „Уніон“ окружила вода, налякчесь на сходи. Ситуація без виходу. Радіо — дїнець язика — подає неспотворені річі. Дєдї ждуть на прилив лодок з парку Ромашова. Ось показуються на середній вулиці погати в веслах. Це малі громадяни міста постаталі дошки від наліплювання афішів та плавають на гондолах.

Станиславів, 7. серпня 1929 р., від 8—12 год. Хто не вірить, нехай приїжджає до нас на другий раз, коли почує, що Бистриця відноситься до моря.

Венеція в Станиславові.

Кажуть: „Дарованому коневі в зуби не дивляться“. Таке ж мось. Покинувши працю у нашій білній, шкільній устанві, вивабся я на прохід по місті. Не дійшов навіть до кінця вулиці, на раї якої сидить зі своєю терасою Моріц Г., як нечаяно захотілось небесним ангелам спустити дощ на землю. Дощ, якому може дорівняти волопад Пруту у Яремчі. В утєчї перед ним стрічаю одного знайомого, який запропонував мені піти разом з ним до кіна „Варшави“, бо має вільний вступ на дві особи. Не надумуючись довго, вскочили ми до кіна.

Висвітлюють „Ідіот“ в Льон Чанеєм. Фільм незвичайна. Минає 6 дів. Якраз починається революційний бунт населення проти буржуїв. Нагло світло на екрані гасне. Тиша на салі, — а далі тамір. Звертається до нас один фотелевий наш сусід та пояснює нам, що саме вийшла поліція та заборонила далі висвітлювати фільму з огляду на „безпецєвство публічне“. Управа кіна веспокоче публіку та заповідає, що зараз буде ясно. Справді, після 5 минут програма яде далі. Зі завертним відливом слідую за дальшим ходом революції на екрані. Та поправляючись на кісєлі, коли стукнув червоником до підлоги, немало здивувався я, коли почув воду під ногами. Звертаюсь до сусіда аї запитом, звідки взялось стільки води на парасолі, щоб аж так спливала. У тім-же моменті повстає на перших місцях під екраном гармідер. Малі кіномани втівають на дальні місця, інші виходять.

Орхестра давно перестала концертувати, що ніхто навіть не напрімтив. Вода валила вже фортепіан. З коридорів доходить до салі нахликуляння до хоронї сміхи. Зриваюсь з кісєла та вибігаю на коридор. По хідниках бе вода і виливає до салі. Прозираєсь до виходу. Тут конєи та сміхи,

на це увагу Центр. Комітету допомоги жертвам повені у Львові. — Практичний лікар, особливо добрий дентист знайшов би в Сяноці дуже добрий заробіток і вільне поле до праці.

Нові книжки й журнали.

Акад. Степан Смаль-Стоцький: „Східні Слов'яни“. З приводу книжки: Dr. Lubor Niederle, Puvod a rozsatky Slovanu Vychodnich. V Praze 1924—1925. Стор. 24. Форм. 4°. Відбитка з київського журналу „Україна“.

Акад. д-р Степан Смаль-Стоцький: Поліські мішані говори І поліські дифтонги. Стор. 12. Форм. 4°. Відбитка з журналу „Slavia“ (časopis pro slovanskou filologii) Praha 1927.

Акад. д-р Степан Смаль-Стоцький: Мягкі („тверді“ голосівки). Відбитка з журналу „Slavia“ (časopis pro slovanskou filologii) Praha 1929. Стор. 10. Форм. 4°.

Акад. Степан Смаль-Стоцький: Українська літературна мова. Стор. 12. Форм. 4°. Відбитка з київського журналу „Україна“.

Акад. Степан Смаль-Стоцький: Уваги до проєкту українського правопису. Стор. 10. Форм. 4°. Відбитка з київського журналу „Україна“.

Акад. д-р Степан Смаль-Стоцький: Найближчі славістики і україністики. Стор. 10. Форм. 8°.

Акад. Степан Смаль-Стоцький: Оцінка праці: проф. І. Огієнко: Нариси з історії

української мови, система українського правопису, популярно-науковий курс з історичним освітленням. Варшава 1927. Стор. VIII. і 216. Оцінка цієї праці появилася в київському науковому журналі „Україна“ і окремою відбиткою. Стор. 19. Форм. 8°.

Степан Смаль-Стоцький: Причинки до зрозуміння Шевченкових поем. І. Шевченкове послання; II. Дві невеличкі Шевченкові думки. — Прага 1929. Стор. 48. Форм. 4°.

„Die ukrainische nationale Frage“ (Materialen zur Frage der sogenannten ukrainischen nationalen Abweichung („Schumakismus“) in der kommunistischen Partei der Ukraine und der kommunistischen Partei der Westukraine) Lemberg 1928. Im Selbstverlag des ZK. der KPZU. Стор. 64. Форм. 8°.

Академия Наук Союза Советских Социалистических Республик: Известия по русскому языку и словесности 1929. Том. II. Книга I. Издательство Академии Наук СССР. Ленинград 1929. Стор. 376. Форм. 8°.

В. Зоценко: Останній пан. Юмористично-сатиричні нариси й оповідання. Переклад Федь Федорів. Львів, 1929. Видавництво „Із марагд“. Стор. 128. Форм. 8°.

Світ: ілюстрований журнал, червень — липень ч. 6-7: Зміст: І. Камінський: За Збруч... Б. Лепкий: З поезій, д-р М. Чабан: Мої пригоди в Єгипті, П. Мегик: Різьбар В. Побулавець, В. Райф: На заході нічого нового... З китайської поезії, пер. М. Рудницький, В. Ю. Кисілевський: У форті Чітра, Ф. Федор-

ців: Письменницька оселя, П. Мегик, Нариса Лукіанович: У днях туги... Пробудження Кітай, І. З-ко: З лірики, Черче, Євген Чкаленко, М. Рудницький: Любовні листи, О. Б. Радіофонічний відгомін, П. Голота: „Найменші держави в Європі, д-р М. Гнатюк, З німецького театру, І. Г. Реслер: Вкрадені акції, М. Шевченко: Визначні вірмени між чужими, Відкриття нових гір, Ю. Сльозкин: Батько Викрута, фейлетон, Загадки, Веселі кутки. — Ілюстрації: В. Штедлер: Вітраж у степу, К. Маковський: Ілюстрація до „Утопленої“ М. Гоголя, Полтава, Альтанка в Івановому Гаї, Міліціонер на вулицях Києва, В. Добрянський, В. Побулавець: Погруддя Т. Шевченка, В. Побулавець: Погруддя І. Франка, В. Побулавець: Жінка, Р. Макдональд, Оселя українських письменників і журналістів в Ямному, П. Мегик: Проєкт декорації (2 картини), П. Мегик: Народні будівничі, П. Мегик: Дружина мистця, П. Мегик: Жовтий капелюх, П. Мегик: Nature morte, Пам'ятник Котляревського і Шевченка в Полтаві, Театр „Березиль“ в Харкові, Черче (4 світлина) світл. Д-р Янушевич, Е. Чкаленко, Танцюрист В. Ігачев, Жорж Санд, Дел. Фоке серед українських хоператорів, Самопоміч Українських Емігрантів в Крайові Градці, Містечко Вільдсман, Товариство „Сокіл“ в Жулині, Пам'ятник на могилі українських гарматчиків в Крайові Градці, Гуцулка, світл., Л. Янушевич, М. Островська, Український хор в Костополі, Повітовий Базар в Бродах, О. Карпенко: Сатара.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Четвер, 15-го серпня, г. 8-15 веч. „З Праги до Львова“, чеська ревія.
П'ятниця, 16-го серпня, г. 8-15 веч. „З Праги до Львова“, чеська ревія.

Кіна.

Аподо: Авантюристка з Біаріц (Магд. Соля, Лівіо Панелі).
Кольосей: Король боксерів Рин. Ліко, Мейрі Біріан. Не нас обдурити.
Лек: Чар гризу (Люсі Дорен, Гай-дарі).
Люна: Архизодій з Дамаску.
Марусенька: Цісар Франц Йосиф I його дівчини. Король карнавалу.
Оаза: Забава в коханні.
Падис: Боротьба за золотий ріг.
Пан: На порозі спалінні (Лілі Даміта, Верн. Кралс).
Пасаж: Пачкарі брилянтів у Нью Йорку.
Фатаморган: Подружжя навацій.
Химера: Дон Жуан у пансіонаті (Потеліна, Райн. Шінцель).
Утіа: Червоний біс.

Програма радіо.

П'ятниця 16-го.

Льондон (356,3). 20-00 Концерт для вроду. 22-15 Київтет.
Париж (1725) 16-45 Поподудневий концерт.
Берлін (418) 21-15 Фортеп'я на чотирьох руках.
Відень (516,3) 21-15 Музика до танців.
Рим (444) 21-00 Концерт.
Міліно (501) 20-30 Симфонічний концерт.
Мюнхен (533) 18-00 Камерний концерт.
Льонград (1000) 16-00 Концерт.
Москва (825) 18-00 Концерт.
Харків (1304) 19-30 Напівм. меншости.
20-00 Етнографіч. концерт.
Київ (800) 19-00 Селянський концерт.
Варшава (1411,7) 20-30 Симфоніч. концерт.
Познань (334,8) 18-00 Концерт артистів опери.
Прага (487) 16-30 Камерний концерт.

Субота 17-го

Льондон (356,3). 16-45 Органовий концерт. 19-30 Популярний концерт. військов. оркестри.
Париж (1725) 16-45 Музика до танців.
Берлін (418) 19-00 Фортеп'я. 19-35 Веселий вечір.
Льонград (173) 20-00 Веселий вечір.
Відень (516,3) 20-15 Югославський пісні.
Рим (441) 21-00 Концерт оркестри.
Міліно (501) 20-30 Київтет.
Будапешт (550) 18-10 Мадярські пісні.
19-10 Вокальний квартет.

Мюнхен (533) 22-45 Музика до танців.

Данціг (453,3) 21-15 Веселий вечір.
Льонград (1000) 14-00 Легкий концерт.
Москва (825) 20-30 Популярний вечір.

Харків (1304) 15-30 Поподудневий концерт.

20-00 Концерт.

Київ (800) 17-45 Камер. концерт.

Варшава (1411,7) 21-00 Концерт зі

Сальцбурга: Моцарт.

Познань (334,8) 19-20 Оркестра мандол.

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

„Вертеп Наших Днів“ Галактіона

Чіпки і Ле-де. 115 20-7

Григалив, п'ятниця, 16.VIII. 1929.

Теребовля, субота, 17.VIII. 1929.

Новий Український Театр під дир.

Карабінчика:

Перемишляни:

16.VIII. Тітка Чарла.

Театр виїздить в 15.VIII. в турне на

Воллині. 93 21-7

Магістрат в Рожитові визнає зно-

сити ефери на відбудову будинку 7-ми

класової школи, які належить переслати

до тут. Громадської Зверхности до дня

22-го серпня 1929 р. якщоно. — П'яти-

і саний кошторис можна оглядати в кан-

целярній грон. в урядових годинах.

280 1-2

На „Рідну Школу“ зложив ВП: Ро-

діна Класевичіч і Юркевичіч — Пійло

і Хотин 30 зод. змісць подати знакоми-

за співчуття в нагоди смерті батька, ба-

п. Екстація — як ріднож 10 зод. як збір-

ку між священниками на св. Івана та

Петра і Павла в Зарваниці; д-р Василь

Тисяк-Ведджі 25 зод. зложених невід-

ним гостями у п. інж. Батицьких. —

ВП. Жертводавцем складає ширю подяку

Головна Управа. 278 1-1

Присилайте передплату!

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Акціонаріи Акц. Сп. „Полотно“ у Львові відбудуться в суботу дня 31-го серпня с. р. о год 17-й в канцелярії нотаря Раставецького у Львові, при вуз. Рутівського ч. 7, в салюндному порядку нарад:

1) Відчитання, прийняття і підписання протоколу з посвідченого засідання.

2) Винесення дирекції на закінчення Акц. Сп. „Полотно“ у Львові.

3) Винесення дирекції на затвердження ухвали дирекції в справі продажі решток позістагої мануфактури, канцелярського і фабричного урядження на по-

криття товарів приватно.

4) Вибір ліквідаторів.

5) Вибір ревізійної комісії.

6) Внесення членів.

Акціонаріи, котрі хотять вняти участь в Загальних Зборах мусять най-

пізніше до 5 днів перед Загальними Зборами свої акції або депозитний квит на

Рутівського ч. 7.

На случай браку потрібного комплекту в дні 31. серпня, відбудуться ті самі

Загальні Збори в тій самій порядку нарад, в тій самій нотаріальній канцелярії

дня 9. вересня с. р. о год 17, котрі без огляду на висновок заступленого акц. ка-

піталу, вирішувать всі справи поставлені вище на денний порядок. На сей случай

решень до зложення акцій визначається на 5 днів перед Загальними Зборами.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК НАШІ буде найкраще на

правлений у найбільшій годинничар-

ській робітні Івана Зельтенрайха

Львів, пл. Маріївська ч. 5. — З провін-

ції просимо репараций присилати пош-

тою. — Старомодні дамські годинники

переробляємо на ручні. 191 13-7

ГІМН. УЧИТЕЛЬ в Станіславові прий-

має на станцію учеників. Бачити відом-

ості в Укр. Книгарні, вул. Соборського.

267 3-3

СТОРОЖ до камениці пошукує поса-

ди — оголошення до Адміністрації

„Діла“ під „Сторож“. 263 3-3

В УГОЛЬ замовляйте тільки в Україн-

ському Т-ві „УНА“ в Дрогобичі. —

Ціни копальні. 272 1-3

КОТРИН з п. кавалерія або відіати

урядників, учителів, в віці від 30

до 55 літ оденяться негайно в Галичан-

ю, учительською від кількох літ в око-

лицях Варшави, необхідною, симпатичною.

Неаполітні оголошення з фотографією

слати до Адміністрації „Діла“ під „Щи-

ра адача“. 274 1-2

КОЩІ НАУЧНІ КУРСИ „ОСВІТА“

Львів, вул. МІЛКОВСЬКОГО ч. 11.

Приймає писи на одворочне агідацію 2-

річне підготовлення до гімназійної і се-

минарній матурі — як також до іспиту

з 6 і 4 гімназійних класів. Референтується

на кандидатів тільки з відповідним під-

готовленням в науці. — Кількість місць

обмежена. — Наука відбувається в гі-

мназійнім будинку. Зголошення від год

12-1 і від 5-6. — Проспекти даром. На

відповідь значок. 127 5-7

В ДОРІ, звисий кліматично-лінійний

оселі — Пансіонат Олена отворе-

нений цілий рік. Від 15. VIII. ціни зни-

жені. Зголошення до заряду. 281 1-5

ПРИЙМУ хлопця на торговельну прак-

тику з літнього дому. Іван Євген

Павлусевич, Надвірня. Книгарня, Тор-

говля мішаних товарів і реставрація.

177 1-3

В ОКОЛИЦІ Ходорова, парельюкта

фільварок, добра земля, 8 км бе-

того гостинця до близького повітєв-

міста (українська гімназія). Зголошення

референтів до Адміністрації під „Фі-

льварок“. 290 4-1

ПРИЙМУ у Львові дві палички на

станцію. Зголошення до 25. VIII

прошу слати О. Стружінська п. Ява

246 1-1

В ДОМІ професора найдуть зміни

привіщення і опіку учених, або з

учених. — Зголошення: Котляревський

ч. 8. дв. 42. (партер). 264 2-1

БРИЛІАНТИ, також інші біжутері

купують по високій ціні Дембровсь-

Розважеські, Львів (Готель Жорна) А

каденічна 2. 190 14-7

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст скірних, венеричних

недуг і косметики 2-1

д-р РОМАН ДОЛНИЦЬКИЙ

орд. від 3-6 попоз., вул. Глубока 18

партер. — Квартира Лямпа. Дієтерік.

ГУЦУЛЬСЬКЕ МИСТЕЦТВО

СПІЛКА З ОБМ. ПОР. В КОСОВІ.

Одиниця фірма в краю, що вироб-

ляє стилеві килими на оригі-

нальних гуцульських орнаментах

наших славних артистів з красю

і фабричної новини. — Доставляє

рівнож на доглядні усякі: порт-

тьєри, кили на ліжка, лінійки.

артистичні гуцульські доразки

вироби. 1-1

Пансіонат

„Стахова Воля“

Поручає шість аиль помеще-

над Олором, серед смерекових

лісів і гір.

РОЗРІВНИК: салюндна оркестра,

теніс, радіо, кругозади і бібліотека

Кухня першорядна.

Ціни дуже приступні, а в третьо-

му сезоні 6-30 — 7 зод. денно від

особи. Осінь в горах гарна і тепла.

Гребенів, пов. Сколе. Управа.

275 1-1

Конкурс.

Виді Ток. „Український Інститут

літератури“ в Чернівцях, оголошує конкурс

на посюда надірателями. Висновок жур-

валії подасть Управа інституту до 25. VIII

домешня прошу надіслати до 25. VIII

М. Демчук, управ. інст.

276 1-1